

Кожен з'їзд відкривав нові горизонти перед нашою партією і країною. Впевнений, що таким буде і наступний з'їзд, покликаний визначити стратегію і тактику боротьби на наступному етапі комуністичного будівництва.

Л. І. БРЕЖНЄВ.

(З доповіді на черговому (1980 р.) пленумі ЦК КПРС).

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 30 грудня 1980 року

№ 156 (2884).

Ціна
2 коп.

ЗА РЯДОМ ПРОЕКТУ ЦК КПРС

В останні дні року, що минув, молодь Кіровоградщини — на ударній трудовій хвилі.

ВПЕВНЕНА ХОДА КМК

У проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» сказано: «Добиватися підвищення продуктивності корів і поліпшення якості молока». А для цього колектив кожної молочнотоварної ферми повинен підвищувати продуктивність, поліпшувати якість праці.

Саме так розуміють своє завдання члени комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 2 колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринського району, де групкомсоргом Володимир Міщенко. За одинадцять місяців вони надали по 3100 кілограмів молока від корови, а Володимир — по 3350 кілограмів.

Цей КМК зобов'язався до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС виконати завдання першого кварталу наступного року.

У колгоспі «Комінтерн» високі зобов'язання на честь з'їзду взяла молода доярка Тамара Сокуренько. За одинадцять місяців 1980-го вона одержала від кожної корови по 3070 кілограмів молока.

Л. АРМАШОВ,
інструктор Бобринського району комсомолу.

ТВЕРДЕ СЛОВО

Комсомольсько-молодіжний колектив виробничого об'єднання «Олександрівський» зобов'язався надати до початку XXVI з'їзду партії по 4 тисячі тонн надпланового вугілля. Цей лік вони ведуть з того часу, як відбувся черговий (1980 р.) пленум ЦК КПРС.

Успішно виконує зобов'язання комсомольсько-молодіжний колектив імені 60-річчя ВЛКСМ шахти «Світлопільська», де керівником В. П. Шестопал, а групкомсоргом Микола Скалозуб. На сьогодні молоді шахтарі мають близько 3,5 тисячі тонн вугілля, надобутого понад план.

А. РОЖЕНКО,
секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександрівський».

ГРЯДЕ РІК

Про рік минулий

Яким був 1980-й, завершальний рік десятиліття? Мабуть, для кожного особливим, значущим, неповторним. А ось як відповіла на це запитання групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 1 колгоспу «Перше травня» Маловисівського району Валентина Єпішева:

— Для мене — щасливим. Я побувала в Олімпіаді-80 у Москві. Розумію: за працю така нагорода. Моїх 1 моїх дівчат. Колектив одержав понад 3 тисячі кілограмів молока від кожної корови. І перейшла чотиритисячний рубль. Такого ж успіху добилася й групкомсорг КМК молочнотоварної ферми № 2 Надія Волюбринь. Ми змагаємося з цим колективом, ідемо нога в ногу. Хочемо, щоб рік наступний, рік XXVI з'їзду КПРС, був таким же щасливим, як і 1980-й.

Всесоюзна
естафета
ударних
комсомольських
справ

НОВИЙ, 1981

ЛІРИЧНИЙ РЕПОРТАЖ

садку № 30 цих бака-гостей зустріли насмішками і дружелюбними оцінками громадяни нашого міста. Біля красуні ялинки закружляв веселий хоровод, очолюваний Дідом Морозом-Кіятковським.

А в центрі Кіровограда зеленою стрілою висотою у 18 метрів налізлася в глибоке й сніжне небо найголовніша ялинка міста, яку за традицією встановлюють на площі С. М. Кірова. Понад тисячу іграшок увітчають її крилаті й густі гілки.

доїв понад 4000 кілограмів молока від кожної корови. — квітує справжня бєсна майбутнього року.

— До речі, — ніби не втерпівши, тихо додає червонозорівець, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади верстатників із того ж цеху, що й Олексій Попов, Анатолій Скарболов, — на нашому трудовому календарі цей виспівує сріблястими струмками рання весна. Адже ми працюємо в рахунок березня 1983-го.

Весна, літо, осінь. І це все в один місяць —

Подорож з Дідом Морозом

Грудень приміряв масну блакитнооку весну. На скляних крилах святкових вітрів кіровоградських магазинів дзвенять сонячні зайчики. На деревах і кущах солоніми заливуються бенкетні горобці. В зеленій оксамит неспіло одягаються почорнілі газони. На вологих гілках починають зав'язуватися перші бруньки. Тепло. Сонячно. Радісно. Наближається Новий рік.

Дід Мороз (робітник міського бюро побутового обслуговування «Райдуга» Володимир Кіятковський) важко дмухав у довгу бороду і мимоволі розтібав оксамитову поду кожуха. Жарко! Снігуринка (десятикласниця Союзівської середньої школи Рита Бронецька) теж розчервонілася, але не від морозу. Просто надворі, як навесні, стоїть літня погода.

І все ж у дитячому

Видзвонюють сонячні литавери першого зимового місяця. Теплими хвилями накопчується полудень на вулиці. Неймовірно. Неправдоподібно. — Що ж тут неймовірного, — спокійно каже бригадир комсомольсько-молодіжної бригади зварників механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка» Олексій Попов, — коли на нашому трудовому календарі сьогодні буває тепла осінь 1983 року! До чого тут зима, грудень?

— А й справді, — втручається в розмову токарь чапуноліварного заводу комсомолец Григорій Тищенко, — на моєму календарі — серпень 1981 року. Дні гарячі в прямому розумінні цього слова.

— А на моєму, — подає голос молодий дояр колгоспу «Дружба» Олександрівського району Олексій Буша, що на-

грудень, що завершує останній рік десятиліття п'ятирічки. Слабкий етап в історії нашої держави, радянського народу.

Днів цих стискається кроки.
Слухай, рідна земля,
Фініш славного року.
Б'ють куранти
Кремля.

Б'ють столунио і світло
На добро і на мир.
Піднімаєм над світом
Серп із молотом ми.

У сонячні литавери вдивляючись грудень стоїмо на порозі нашої одинадцятої трудової п'ятирічки. Ми розкриваємо перед собою задуми і серця.

Вчитуючись у великі рядки проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії СРСР «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року», ми крилимо світлим надднім свій грядущий день...

Сонячний грудень крокує землею. Сонячний від ширих дитячих усмішок і теплих побажань на новоріччя.

Що може бути приємнішим за щасливу усмішку на молодому обличчі!

В. ГОНЧАРЕНКО.

НА ЗНІМКАХ: нане-редодні Нового року пролунав останній дзвінок у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Радісні й схилені лідія завітрашніх випускників цього вузу: Дід Мороз і Снігуринка завітали до матері в дитячий садок № 30; народжується ланка на площі С. М. Кірова в обласному центрі. Фото І. КОРЗУНА.

2500
ЛИСТІВ

одержали «Вітрила»
з початку 1980 року.

Десятки цікавих повідомлень, розповідей, листів-роздумів, листів-проблем приніс нам листоноша після останнього, листопадового випуску сторінок для старшокласників.

Кілька місяців тому «Молодий комунар» надрукував «Перекази про Валю» (номер газети за 9 жовтня). Героїня учнівських переказів — Валєя Величкова, смілива дівчинка, яка допомагала танкістам у роки війни. А. А. Шаповал, вихователь Павлиської середньої школи Світловодського району, прислав нам іще кілька цікавих учнівських переказів про відважну дівчину.

«Серце, віддане дітям» — так називав свою розповідь постійний кореспондент з Вільшанського району Валерій Горенко про вчительку (нині пенсіонерку) Йосипівської восьмилітньої М. Е. Герасимчук.

Десятикласник середньої школи № 5 м. Світловодська Сергій Стельмах розповідає про свою любиму вчительку російської мови і літератури Л. Г. Коваленко. «Бути чесними і правдивими, любити книгу і літературу, бути скромними, поважати людей — усі ці риси прищепила нам, учням, Лідія Георгіївна. Спасибі їй за це», — так пише Сергій.

Закоханий у неперевершену музику гідатного німецького композитора Людвіга ван Бетховена семикласник с. Сальківського Гайворонського району Ігор Яворський. Свій лист-розповідь про славетного композитора учень присвячує 210-річчю з дня його народження. Чимало листів повідомляють нам про шкільні будні. А ось що пише учениця сьомого класу із села Кам'яної Кришки Ульянівського району Люда Герасименко:

«Наш клас — правофланговий. Усі учні пишуться цим і стараються не втратити цього високого звання. Але дуже прикро, що в класі немає дружного, міцного колективу. Навіть коли на перерві хлопці підійдуть до дівчини, всі відразу починають дражнитися. А так хочеться, щоб ми не сміялися одне з одного, а дружили. Порадьте, що для цього треба».

«Вітрила» дякують всім за листи.

З Новим
роком,
друзі!

ВІТРИЛА № 9

Сторінка для старшокласників

Вперед, юнармійці!

Рішення Головного штабу Всесоюзної комсомольської військово-спортивної гри «Орлякко» про проведення в середніх школах, профтехучилищах і технікумах операції «Дорогою героїв», присвяченої 63-й річниці Збройних сил СРСР.

З метою дальшого вдосконалення роботи по вихованню молоді, що навчається, на бойових традиціях радянського народу і Збройних сил СРСР, по підготовці її до захисту Батьківщини, в січні—лютому 1981 року провести в середніх школах, профтехучилищах і технікумах операцію «Дорогою героїв».

Операцію присвятити 63-й річниці Радянських Збройних сил.

Командуючий Всесоюзною грою «Орлякко» двічі Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР, генерал-лейтенант авіації Г. Т. БЕРЕГОВИЙ.

В операції «Дорогою героїв» беруть участь юнаки і дівчата — юнармійці гри «Орлякко» в складі взводів класів і груп середніх шкіл, профтехучилищ, технікумів.

Юнармійські підрозділи в ході операції здійснюють лижні, піші, велосипедні, комбіновані походи по місцях бойової слави радянського народу, військових з'єднань і частин на території своїх районів, областей і республік, виконуючи обов'язковий норматив: проходять загалом на лижах не менше 60 кілометрів (у безсніжних районах — піші походи загальною довжиною не менше 30 км, або велосипедні — не менше 100 км). Під час походів юнармійці організовують зустрічі з ветеранами Радянських Збройних сил, учас-

никами громадянської і Великої Вітчизняної воєни, записують їхні спогади; подають допомогу інвалідам війни і праці, сім'ям загиблих воїнів; устанавлюють і приносять у зразковий порядок меморіальні знаки на честь ратних подвигів радянських воїнів; організують тематичні вечори, мітинги, походи до пам'ятників, обелісків, устанавлюють почесну варту; зустрічаються з воїнами Збройних сил СРСР, організують військовоспортивні змагання.

У ході операції юнармійці ведуть щоденник, випускають бойові листки, по закінченні оформляють фотостенди, екрани гри «Орлякко». Зібрані документи і реліквії передають у громадські музеї.

При визначенні підрозділів — переможців операції «Дорогою героїв» головними критеріями є масовість учасників операції у взводах і батальйонах, зміст проведеної роботи в січні—лютому 1981 р.

Нагородження переможців проводиться на урочистому шикуванні батальйону чи на вечорі, присвяченому Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. За поданням обласних, крайових, республіканських штабів Головного штабу гри «Орлякко» нагороджує юнармійські взводи і батальйони — дипломами; юнармійців кращих взводів, командний склад батальйонів, взводів і редакторів бойових листків — значками; консультантів юнармійських взводів, організаторів операції в навчальному закладі, районі, місті, області, коаі, республіці, журналістів, які широко висвітлювали хід операції в періодичній пресі, по радіо і телебаченню, — пам'ятними знаками.

Подання на нагородження направляються в Головний штаб гри «Орлякко» на адресу: м. Москва, Центр, вул. Б. Хмельницького, 3/13.

Підсумки операції «Дорогою героїв» урахуватимуться при визначенні учасників і переможців V Всесоюзного фіналу гри «Орлякко» в 1982 році.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Твій рядок

Небагато лишилося днів до відкриття чергового, XXVI з'їзду нашої Комуністичної партії.

З особливим піднесенням працюють нині всі радянські люди, підписують рапорти про дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки, беруть підписи соціалістичні зобов'язання на наступне п'ятиріччя. І ти, друже, певно, теж готуєшся до цієї видатної події в житті країни.

ЩО РЕАЛЬНО НАМИТИВ ЗРОБИТИ! ЧОГО ВЖЕ ДОБИВСЯ! ЯК ГОТУЄТЬСЯ ДО З'їЗДУ ПАРТІЇ Твій КЛАС!

А ще «Вітрила» пропонують поміркувати на тему «Я, МОЄ СЕЛО, МІСТО, ШКОЛА В 1985 РОЦІ».

Згода!

ЩЕ РАЗ ПРО КОХАННЯ

Винуватий вік?

Добридень, «Вітрила»!

Мені шістнадцять років. Дружила з одним хлопцем, але дружба виявилася несправжньою.

Тепер мені подобається інший. Та біда — він молодший від мене на цілий рік. І хоча ми часто бачимось, добре ставимося одне до одного, — поруч нього я почувала себе незручно. Ще й мої однокласники кепкують, сміються з мене. Причиною їхніх іроній — той рік.

Як бути? Чи такий важливий рік, коли двоє молодих людей подобаються одне одному?

Лариса К.

Новомиргородський район.

ЧИТАЧІ ПРО «ВІТРИЛА»

До зустрічі!

У календарі нинішнього року залишилося всього два листки. Ось-ось, почне свій відлік новий, 1981 рік. Тому в нашім листі є чимало листів, у яких ви, старшокласники, ведете мову про «Вітрила-80». Згадуєте все хороше, цікаве й корисне, чим жили «Вітрила-80».

Тетяна Г. з Малої Виски, наприклад, пише: «Я — учениця десятого класу, постійна читачка «Вітрила». Мені та багатьом моїм шкільним товаришам подобається ця сторінка для старшокласників. У ній завжди є щось цікаве, потрібне, захоплююче, є те, що примушує замислитися над своїм навчанням, поведінкою, стосунками з друзями. Дуже добре й те, що «Вітрила» дають можливість виступати учням з усіма своїми проблемами: дають відповіді на найрізноманітніші запитання».

Р.С. Якими ви бачите бачити, шановні читачі, «Вітрила» в наступному році? Пишіть, ми почуємо.

ІЗ СВЯТКОВОЇ ПОШТИ

ДОРОГІ «ВІТРИЛА»!
Вітаю вас із Новим роком.
Щасливого вам плавання!

З повагою Т. ЗАДОЯНА.
учениця восьмого класу
Вербівської восьмирічної
школи Новоукраїнського
району.

ВІДПОЧИВАЄМО

МАБУТЬ, не знайдеться тепер юнака чи дівчини, які не хотіли б дістати «зайвий квиток» на засідання дискотеки. Є таке бажання у багатьох старшокласників. Але...

«У НАС — ДИСКОТЕКА!»

По-перше, школярам важко на щось сподіватися. Засідання дискотек у нашому місті проводяться переважно в ресторанах... По-друге, школа не проти організації дискотек у себе, на місці. Однак не завжди можна придбати дорожню висококашну апаратуру. Та й хто за це візьметься? Адже одна річ — прийняти потанцювати, інша — серйозно зайнятися організацією дискотек. Для цього потрібен час, потрібна наполеглива робота. Тож і виходить, що для багатьох шкіл дискотека — розкіш і далека мрія.

У нашої ж десятиріччя мрія ця стала реальністю. Зовсім недавно в коридорі закладу появилася оголошення про прем'єру шкільного дискотеку «Тоніка». Підготували прем'єру учні, дістали по частині потрібне обладнання учні. І місяць після уроків сиділи до пізнього вечора в школі — готували програму — теж учні. Звичайно, під керівництвом нашого комітету комсомолу, який узяв на себе чимало організаційних турбот. Допомога і вчителі, і дирекція. А в основному робили ми все самі, власними руками. Думали, вирішували, заперечували, пропонували. Не все відразу йшло, як хотілося. Наприклад, коли майже все було готове, дискотека не могла відкритися через таку, здавалося б, дрібницю, як театральні прожектори для світломузики.

Але тепер усі турботи позаду, і в один із суботніх вечорів спалахнули веселі прожектори (їх все ж придбали!), і горло ведучого урочисто пролунав: «Ми разів вже вітали в дискотеку «Тоніка»... Звичайно, нам іще далеко до досконалості дискотеку, багато чого ще не вистає, та головне — повагу і визнання школярів — «Тоніка» має. Приємно, коли можна сказати, що в твоїй школі є дискотека — місце відпочинку, цікавих бесід і веселощів для всіх.

О. СЕМЕНЮК,
учень 10-Б класу середньої школи № 11 м. Кіровограда.

ДИСК-ЗАЛ

ЩО, ДЕ, КОЛИ

Популярні радянські співаки та ансамблі вже не раз брали участь у музичних кінофільмах. Згадаймо стрічки «Жінка, що співає» (Алла Пугачова), «Диск», «Ясь і Яніна» («Пісняри»), «Горіх Кракатики» (Ірина Понаровська), «Артаган і три мушкетери» (Михайло Боярьський). Ще чомусь свого виходу на екрани країни фільми «Рік поклонання» (Софія Ротару), «Фантазія на теми кохання» (група Стаса Наміна), а вже почалася підготовка до зйомок нового, до сільної радянсько-чехословачької постановки — мюзиклу «Медео». Під час кінофільмування буде «Каліфорнія».

У головній ролі дебютує молода захарська співачка Роза Рибачева. Запрошення аніматися дістали також провідні артисти радянського балету на льоду, естрадні музичні колективи Чехословаччини, Угорщини, Польщі. Місце зйомок — мальовниче урочище Медео (що ж називає високогірній каток), що поблизу Алма-Ати. У листопаді челябінський ансамбль «Аріель» відзначив десятиріччя з дня свого створення. Готуючись до ювілею, учасники групи звернулися до слухачів з проханням прислати у

ДИСК-ПРЕМ'ЄРИ

ЗАПИТАННЯ З МІСЦЯ

ІНТЕРВ'Ю З... ВІДСТАЮЧИМ УЧНЕМ

Не дивуйтеся, в заголовку немає помилки — так, кореспондент «Вітрил» розмовляв не з відмінником навчання, шкільним активістом, а саме з відстаючим. Із тим, який заважає класній комсомольській організації бути в числі кращих.

Ні, ми зовсім не збираємося робити з нашого співбесідника тварюку часун. А поставили за мету розібратися у психоло-

КОР.: Можна поцікавитись, чому?

В.: Не хотів нічого робити, от і все.

КОР.: Тобі скоро п'ятнадцять. За три роки — служба в рядах Радянської Армії. А солдат — не солдат. Як

ІНТЕРВ'Ю 3... ВІДСТАЮЧИМ УЧНЕМ

Не дивуйтеся, в заголовку немає помилки — так, кореспондент «Вітрил» розмовляв не з відмінником навчання, шкільним активістом, а саме з відстаючим. Із тим, який заважає класній комсомольській організації бути в числі кращих.

Ні, ми зовсім не збираємося робити з нашого співбесідника «героя часу». А поставили за мету розібратись у психології такого учня, з'ясувати причини його недбалого ставлення до свого основного обов'язку, добре вчитися, довідатись що заважає йому глибоко пізнавати світ науки.

Ми не точно називаємо ім'я учня, школу, в якій він навчається. Та це не основне. Такі учні, як восьмикласник Володя (умовно), є ще, на жаль, у кожній школі.

Отже, кілька запитань відстаючому учневі.

КОР.: Як ти вважаєш, чи зміг би ти добре вчитися?

В.: Зміг би, але не хочу. Мені моє становище цілком задовольняє. Ну хай не цілком, можна було б вчитися й краще. Та не бачу, для чого...

КОР.: Чому?

В.: Не знаю, ніколи не замислювався над цим.

КОР.: Хотілося б тобі стати відмінником!

В.: Відмінником? Для чого. Щоб хлопці сміялися з мене!

Ні, краще я вже з трійками дружитиму.

КОР.: Не може бути, щоб ти нічим не цікавився.

В.: Заичайно, цікавлюся. Географією, наприклад. Навіть за першу четверть у табелі успішності стояла четвірка. Може, й за півріччя «4» матиму. А ще птахів дуже люблю...

КОР.: За розкладом сьогодні у вас фізика. Ти готовий до уроку?

В.: Ні.

КОР.: Можна поцікавитись, чому!

В.: Не хотів нічого робити, от і все.

КОР.: Тобі скоро п'ятнадцять. За три роки — служба в рядах Радянської Армії. А солдат без знань — не солдат. Як же бути!

В.: В армії й будівельники потрібні. А я після восьмого класу в будівельне училище подамся...

Із зрозумілих причин інтерв'ю з Володею було коротким. У даному разі більше говорив кореспондент, аніж учень. І все ж причина низьких Володиних оцінок — ясна: власні лінощі, байдужість до всього і всіх. А ще байдужість тих, хто оточує хлопця: друзі, комсомольської організації, батьків.

Придивіться, шановні читачі, до своїх товаришів, однокласників. І якщо зустрінетеся такі Володі — може, треба допомогти їм!

Ірина ШОВРИК — комсорг Кіровоградської середньої школи № 4, відмінниця навчання. Фото І. КОРЗУНА.

бувають молоді захарська співачка Роза Рихмєва. Запрошення зніматися дістали також провідні артисти радянського балету на льоду, естрадні музичні колективи Чехословаччини, Угорщини, Польщі. Місце зйомок — мальовниче урочище Медео (цю ж назву має високогірний каток), що поблизу Алма-Ати.

У листопаді челябінський ансамбль «Ариэль» відзначив десятиріччя з дня свого створення. Готуючись до ювілею, учасники групи звернулися до слухачів з проханням прислати у філармонію замовлення на програму святкового концерту. В перше відділення музиканти включили твори, пов'язані з успіхами ансамблю, його злетами. Це пісня Льва Гурова «Тиша», гумористична «Стара пластинка», обробки російських народних пісень «Лебідка», «Відавали молоду», інші композиції. Друге відділення представило творче обличчя нинішнього «Ариєля» і навіть його майбутнє: ансамбль виконав фрагмент із рок-ораторії «Майстри» (текст Андрія Вознесенського). В концерті прозвучали також «Козача притча» з рок-опери «Сказання про Омеляна Пугачова» (за поемою Сергія Есеніна «Пугачов»), обробки народ-

ДИСК-ПРЕМ'ЄРИ

Найближчим часом група Стаса Наміна запише в Ризі (на студії фірми «Мелодия») одразу два гіганти. Один із них призначено для фірми «Сплеш-рекорд» — композиції з репертуару ансамблю звучатимуть англійською мовою.

Жанна Рождественська почала роботу над другим диском-гігantom. Він значно відрізнятиметься від першого. Це буде не збірник пісень, які співачка виконує на естраді, а цілісний, серйозний твір. Композицію для нової пластинки популярної співачки написав композитор Едуард Артем'єв (він працює переважно у сфері електронної музики).

А. КРУПСЬКИЙ.

А У НАС У ШКОЛІ...

У БЕЛИКОВІСЬКІЙ ДЕСЯТИРІЧЦІ ВІДБУВ-СЯ МІТИНГ СОЛІДАРНОСТІ З НАРОДАМИ КРАЇН, ЯКІ ВОРЮТЬСЯ ПРОТИ СОЦІАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ГНІТУ.

Руку на дружбу!

Проти зла і несправедливості, що панує в країнах капіталу, виступали на мітингу піонери і комсомольці. Олег Степаненко, учень восьмого класу, приміром, сказав, що всі учні нашої школи приєднують своєї голоси до голосу всіх волелюбних людей світу, котрі борються за мир, щастя, свободу, і розшукують матеріали, щоб якомога більше взнати про долю парагвайського вчителя комуніста Антоніо Майдани.

— Я не хочу, щоб діти народжувалися в тюрмах, щоб іграшки чилійських малюків топтали ковані чоботи фашистів. Я вірю у світле майбутнє Чилі, — ці слова кролунали у виступі дев'ятикласниці Лолі Гергель.

А потім учні з хвилюванням слухали розповіді студентів з Куби, Монголії, В'єтнаму, котрі навчаються в Кіровоградському інституті сільгоспмашинобудування.

Багато запитань було у школярів до гостей. Адже так цікаво почути про життя і добрі справи монгольських,

в'єтнамських і кубинських ровесників, узнати їхні традиції, захоплення.

Концерт наших самодіяльних артистів дуже сподобався зарубіжним друзям, особливо балетні танці у виконавці Ірини Крочак і Сашка Ярмоленка, Світлани Лугової і Валерія Синього.

Місячник солідарності в нашій школі триває. Залишилися позаду конкурси політичного плаката під девізом «Юність викриває імперіалізм» і конкурс малюнків «Світ очима дітей».

Мітинги солідарності і зустрічі з іноземними гостями, подарунки дітям Нікарагуа. Та не менше цікавих справ чекає на школярів — це бесіди і виховні години, конкурс читців «Ми за мир на всій планеті», вечори і зустрічі з людьми, які побували за кордоном. Та багато іншого.

Н. ВІЛЬХОВА,
старша піонервожета
Беликовської десятиріч-
ки.
Маловисківський район.

КЛУБ ПРОФОРІЕНТАЦІЇ «ОБРІЙ»

Запитуйте—

відповідаємо

Перш ніж відповісти на ваші запитання, «Вітрила» звертаються до вас, читачі, з проханням: точніше висловлюйте свої думки, конкретніше пишіть про яку професію хочете взнати.

«Працюю штампувальницею, але хочу змінити професію і стати провідником пасажирських поїздів».

Надія НОЖКА,
М. Світловодськ».

Радимо звернутися у відділ кадрів Знаменського відділення Одеської залізниці.

«Подобається професія слюсаря по ремонту побутової техніки. Де набути такої спеціальності?»

В. МІЩЕНКО».

Слюсарів по ремонту побутової техніки готує кіровоградський завод «Ремпобуттехніка». Його адреса: м. Кіровоград, вул. Шаталова, 2.

«Дорога редакції! Звертається до тебе учениця дев'ятого класу. Як можна стати океанологом?»

Вікторія МАНІЄНКО».

Вступай до Одеського гідрометеорологічного інституту (270020 вул. Кірова, 106). Вступні іспити — з російської мови (чи мови, яка вивчалася в школі) та літератури (письмово) математики (письмово або усно) історії РСР (усно), географії (усно).

ТВІР НА ТЕМУ

У минулому випуску «Вітрила» запропонували вам, шановні

товариші старшокласники, продовжити фразу «Старий друг — це...»

Як видно з пошти, завдання припало вам до душі. Два твори, найцікавіші, на нашу думку, пропонуємо прочитати.

Чудова музика дитинства

Як прекрасно, коли у тебе є друзі, коли є з ким поділитися своїми планами, думками, радіощами і невдачами! Як прекрасно, що ти не самотній! Тоді постійно відчуваєш, що потрібний комусь, що живеш не для себе...

У мене була така подруга. Вчилися разом іде з першого класу, але подружжя лише в четвертому. Ми з К сиділи за одною партою, завжди були разом. У нас усе було спільним — інтереси, захоплення, думки.

Ми ніколи не сперечалися, завжди своїли одна за одну горою. Навіть учителі, помітивши нашу дружбу, казали: «Мабуть, не можна знайти причини, щоб вони посперечалися».

Скільки чудових днів я пережила зі своєю улюбленою подругою!

Та ось у наше життя ввірвалася людина, яка безжалісно зливала пагіні нашої друж-

би. І немов від помаху чарівної палички все змінилось, з кожним днем ми почали віддалятися одна від одної, прірва між мною і К ставала дедалі ширшою. Я докладала всіх зусиль, та успіху не було, стосунки не кращали. Як було боляче й страшно, коли я зрозуміла, що втрачала назавжди найдорожче — друга.

І ось тепер, згадуючи минуле (збігло два роки з того дня), я ніяк не можу зрозуміти, навіщо такі черстві, підлі люди йдуть у життя, залишаючи за собою тільки погане. Мені й досі сумно від того, що наша дружба — чудова музика дитинства — спливла, не залишивши сліду.

Часто, коли бачу нерозлучних товаришів, я подумки бажаю їм: «Бережіть своїх найдорожчих друзів, раз я не змогла зберегти...»

Олена ІВАЩЕНКО,
дев'ятикласниця.

КОЛИ ДО ЛЮДИНИ ПРИХОДИТЬ ВЕСНА

Як не заживають у людському житті старі рани, так ніколи не забуваються старі друзі. Зрозуміло, що губляться вони у вирі доріг. Тільки не в серці.

Будемо до кінця об'єктивними і глянемо на факти реально. Тоді, коли стікала на плічю пекуча сльоза відчаю, стогнала знівечена душа, хіба не вони сповивали своїм спокоєм твій, своїм щастям твоє? Хіба не їм ти завдячений тим, що не сталося лихого саме тоді, коли могло статись?

Можливо, не одна весна минула відтоді, не одна сніжинка впала на комір пальця, нові друзі ввійшли в твій будинок, привітно і затишно, а ти в цьому дружньому осередку пригадуєш старе...

Ми два роки сиділи за однією партою. Спочатку було навіть дивно, що, дотепний, часом гострий на язик, він заходив для мене радісні, палкі слова. Так уже вийшло, що згодом ми довірили одне одному найсвятіші таємниці, дискутували на різноманітні теми, разом знаходили вихід із скрутного становища.

Якось я випадково довідалася, що йому подобається дівчина з нашої школи. Страшенно обурилася, але не тому, що йому подобається інша, а тому, що дізналася про це че

від нього. А він ссорливо опустив очі, любяв сказати мені. Та це не зруйнувало нашої дружби, навпаки вона міцнішала.

До людини приходить весна... Коли появилася вона на моєму чи його порозі, то була спільною для обох. Подруги дивувалися моїй дружбі з юнаком, адже, казали вони, з ним про найпотаємніше не поговорити, і помиллялися...

Тепер наші дороги розділені морями і горами. Він стає військовим, служить де-далеко на півночі. Я в колі своїх найулюбленіших друзів часто шукаю його ласкавої усмішки, чекаю дружньої поради саме від нього. Старе забувається з роками. Може й так, але я впевнена, що добре слово мого старого товариша, як і обличчя його, залишаться зі мною.

Мій старий друг — добра, чесна людина. Перспективу свого життя він бачить у людській доброті, ніколи не проходить мимо скривджених, завжди допомагає їм. Та й військовим став тому, щоб першим можна було захистити рідну Батьківщину у годину небезпеки.

Старий друг — це частина моїх радощів, і я не поважало тих людей, котрі з посмішкою кажуть: «Поки вона працювала в магазині, я з нею товари-

шувала...» Скільки незаслуженої кривди в цих словах, людського приниження і разом з тим приниження своєї власної гідності! Якщо ти вибрав друга за посадою, за тим, яку матимеш від нього користь, то ти втрачаєш обличчя радянського громадянина — чесного й безкорисливого, ти втрачаєш назавжди себе, адже така людина співчувати і любити по-справжньому не вміє. Старий друг — це дні твоєї юності або твого дитинства. Через десятиріччя ти зустрінеш випадково його і пригадаєш колючу стерню, доспілі ягоди, вечірні співні... Не треба вважати старих друзів минулим, у майбутньому вони потрібні тобі ще більше. І якщо ви, навіть на великій відстані, відгадуєте думки одне одного. Я це не випадку, переконалася на собі.

Якщо у вас були хвилини справжньої дружби, їх не відбере час. Бо зі справжньої дружби народжується велика любов, зі справжньої дружби починається справжня людина. І в ній назавжди поселяється старий друг.

Інна ОЗЕРНА,
студентка Кіровоградського педінституту.

51030